

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 40. Res Castellæ Regni

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcul. XV. *cet enim graviter aquarum inopia pre-*
A.C. 1474. *merentur, tanto tamen impetu, ac ma-*
gnanimo periculi, mortisque contemptu
ex urbe in Turcas effundebantur, ut
ferro per hostium agmina sibi viam ape-
rientes, libere aquam advehere potuerint.
Tandem etiam Turcæ obsidionem sol-
vere compulsi sunt, desideratis suorum
quam plurimis. Mocenicus, qui in hac
expeditione nullam impigri Ducis par-
tem omiserat, in patriam reversus, com-
muni omnium suffragio Dux in locum
Nicolai Marcelli paulo antea demortui
salutatus est; classi autem Antonius
Lauredanus cum summa potestate præ-
ficiebatur.

§. XL.

Res Castellæ Regni.

Mariana
lib. 240.

Sabellio. 3.
dec. 10.

Truxillo.

Hoc anno ingens contentio inter Co-
 mitem Beneventanum, & Sentilla-
 num Marchionem exorta Regiam Castellæ
 Curiam in diversa abstraxit studia. Utra-
 que factio ad arma conclamat, & ipse
 Rex copias suas in aciem educere com-
 pellitur, ut pacem inter dissidentes armis
 revocaret. Villæ Marchio, postquam
 in gratiam rediit, Regem ad locum, qui
 Turris Julia dicitur, comitatur; spera-
 bat enim, cives Regis sui auctoritate ac
 præsentia facile ad urbis ditionem adi-
 gendos. Ast, cum Gratianus arcis Præ-
 fectus

fectus, Regis sui jussis obtemperare recu- Sæcul. XV.
saret, Henricus loco abire, ac Madri- A.C. 1474.
tum reverti cogebatur; Marchio tamen
interea ad San-Crucem, quæ urbs est
secundo lapide a Turri Julia distans, re-
manebat, ut cum Gratiano de reddenda
urbe ageret, quam ille etiam Marchioni
restituit, oppido S. Felicis in ejus locum
dato, cujus dominium postea Gratianus
in magnanimitatis suæ præmium acce-
pit. Adhuc de firmandis concordiæ le-
gibus agebatur, cum Marchio ulcere in
faucibus aperto, quod demum in hæmorrhagiam
degenerabat, e vivis eruptus est.
Eiusdem filius provida sagacitate Patris
mortem celabat, donec conventa utrin-
que executioni data essent. Rex, ut cir-
cumspectam hujus fidem remuneraretur,
eidem omnes Præfектuras, quibus Pater
eius potiebatur, asseruit, adjecta insuper
suprema oppidi S. Jacobi jurisdictione.

§. XLI.

Henrici IV. Castellæ Regis obitus.

Hæc fuit postrema Henrici expeditio;
paucis enim post diebus, cum Segobræ cum Ferdinando Rege & Isabella
Infante ambulatum iret, repentinis late-
ris doloribus corripiebatur: cum vero ad
morbi vehementiam nova in dies fieret
accessio, quantocius ad Regiam transferri

Li 5

debuit.